

POSÁDKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo 23. 1. 2009

Číslo 1/2009

**PF
2009**

**Konference
o zkušenostech
pozemních sil
Francie z Afriky**

– str. 11

**Předsedkyně
SÚJB
navštívila
Vyškov**

– str. 12

**Skončil kurz
pro civilní
zaměstnance
NATO**

– str. 13

**SLAVNOSTNÍ INAUGURACE
VELITELSTVÍ VÝCVIKU – VOJENSKÉ AKADEMIE
VE VYŠKOVĚ – str. 3**

PF 2009

*Vážení čtenáři,
dovolte mi, abych jménem svým a jménem velitelů útvarů a zařízení posádky Vyškov do nového roku 2009 popřál nejen všem, kteří ve Vyškově pracují, studují nebo tu plní služební úkoly, ale i jejich rodinám a blízkým mnoho zdraví, štěstí a spokojenosti nejenom v pracovním, ale i soukromém životě.*

*plukovník gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc.,
velitel posádky Vyškov,
velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie*

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA

V pátek 5. prosince 2008 od 14 hodin proběhla na Akademickém klubu v prostorách kinosálu Mikulášská nadílka pro děti příslušníků vojenské posádky ve Vyškově. Tuto velmi vydařenou akci pořádala Základní odborová organizace ve spolupráci s Posádkou Vyškov. Za mnohé pořadatele bychom chtěli uvést především pana Karla Zvěřinu, paní Ilonu Matalovou, Evu Uhlířovou, Marii Eisovou a Janu Olejníkovou, a za Akademický klub Annu

Lasovskou. Všichni jmenovaní se zasloužili o to, že děti, rodiče, příbuzní i hosté prožili krásné odpoledne plné emocí, pohody a radosti z hodnotných dárečků. Dvouhodinový komponovaný pořad plný písniček, tanců, básniček a scének s mikulášskou i vánoční tematikou zabezpečila již po několikáté profesionální skupina GONG. Z ohlasů všech zúčastněných vyplynulo, že tentokrát byl celý pořad ze všech předchozích absolutně nejlepší a profesionálně provedený, o čemž svědčila i úžasná atmosféra, potlesk a upřímný smích dětí. Role moderátorky celého odpoledne i závěrečných soutěží se ujala Kateřina Večeřová, která svým šarmem, příjemným hlasem a organizátorskými dovednostmi zvládla desítky dětí (celkem 136) i dospělých (přes 200).

Závěrem bychom chtěli popřát jménem Základní odborové organizace všem příslušníkům vojenské posádky ve Vyškově pevné zdraví, pohodu, štěstí a pracovní jistotu v roce 2009. •

*Text: RSDr. Zdeněk Matal
Foto: Ing. Milan Ševčík*

SLAVNOSTNÍ INAUGURACE

VELITELSTVÍ VÝCVIKU – VOJENSKÉ AKADEMIE VE VYŠKOVĚ

Dne 8. ledna 2009 se v posádce Vyškov za přítomnosti náčelníka Generálního štábu Armády České republiky generálporučíka Vlastimila Picka a velitele Společných sil generálmajora Hynka Blaška uskutečnila slavnostní inaugurace Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

Slavnostnímu aktu byli dále přítomni: zástupce náčelníka Generálního štábu – náčelníka štábu generálmajor Josef Bečvář, zástupce náčelníka Generálního štábu – ředitel Společného operačního centra Ministerstva obrany generálmajor Jiří Halaška, velitel Sil podpory brigádní generál Jaroslav Kocián, generálmajor Vladimír Sova, představitelé místní samosprávy Města Vyškova vedeni starostou Petrem Hájkem, představitelé Univerzity obrany, Vojenské střední a vyšší odborné školy Ministerstva obrany, Odborné školy Vojenské policie, asociace Vojáci společně, Ústřední rady Svazu PTP a další významní zástupci vojenských i nevojenských subjektů.

Součástí slavnostního aktu bylo vyhlášení personálního rozkazu ministryně obrany k ustanovení plukovníka gšt. Jaromíra Zůny do funkce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově.

V druhé části programu dekovali předseda asociace Vojáci společně plukovník Jan Kříž a místopředseda Ústřední rady Svazu PTP Bohumír Dufek bojový prapor velitelství stuhami asociace a Svazu PTP.

Text: Pavel Kočvara
Foto: Olga Karaffová,
Hana Jurčová

**PLNĚ ZNĚNÍ PROJEVU
náčelníka Generálního štábu
Armády České republiky
generálmajora Ing. Vlastimila PÍCKA
ze dne 8. ledna 2009 u příležitosti
slavnostní inaugurace
Velitelství výcviku – Vojenské akademie
ve Vyškově**

Dámy a pánové, vážení hosté, vojáci,

je mi velkou ctí, že vás mohu pozdravit na dnešní slavnostní inauguraci Velitelství výcviku – Vojenské akademie. Tímto významným aktem je završena transformace, jejíž podstatou se stalo sloučení dosavadních útvarů – Ředitelství výcviku a doktrín, Vojenské akademie a Výcvikové základny – do jedné složky.

Nově vzniklá instituce Velitelství výcviku – Vojenská akademie Vyškov plně přebírá současné působnosti Ředitelství výcviku a doktrín včetně stávajícího velitele plukovníka Jaromíra Zůny, takže nedochází k žádným změnám v postavení ani v úkolech a rozsahu činnosti, zajišťovaných zde ve Vyškově. I nadále bude nové velitelství plnit pro

AČR rozhodující úkoly v oblasti individuálních forem kariérové a profesní přípravy vojáků v hodnostních sborech rotmistrů, praporčíků a nižších důstojníků. Formou účelových a specializačních kurzů zabezpečuje odbornou přípravu i pro další kategorie vojáků a občanských zaměstnanců. Nelze zapomenout ani na dynamicky se rozvíjející oblast mezinárodního výcviku, kde Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově plní v rámci resortu MO řadu nosných funkcí.

Ve výstavbě profesionální armády a přípravě jejich příslušníků se v uplynulých letech podařilo dosáhnout celé řady pozitivních výsledků. Kromě splnění hlavních reformních a transformačních úkolů při přechodu ozbrojených sil ČR na profesionální úroveň byla mimo jiné také vytvořena nová struktura vojenského školství, která je dnes tvořena Univerzitou obrany v Brně, resortní školou Velitelství výcviku – Vojenskou akademií ve Vyškově a vojenskou střední školou v Moravské Třebové. Rozsah realizovaných změn a plněných úkolů v oblasti přípravy personálu můžeme bez nadsázky označit jako nastoupení cesty správným směrem.

Již mnohokrát jsem ve svých vystoupeních zdůrazňoval, že naším největším bohatstvím jsou lidé. Všechny technologické novinky a nejmodernější technika budou k ničemu, nebudeme-li mít k dispozici vojáky-profesionály, špičkově připravené po stránce fyzické, vzdělanostní, na vysoké morální úrovni. Vítám proto mezi námi všechny nováčky, adepty na vojáky z povolání, kteří budou právě zde ve Vyškově získávat vědomosti a zkušenosti pro svou příští profesi. Vážím si jejich rozhodnutí stát se profesionálními vojáky Armády České republiky a jsem přesvědčen, že to dokážou. Také na nich a na dobrých výsledcích jejich práce závisí úspěch reformy českých ozbrojených sil.

Kvalita připravenosti příslušníků AČR je prověřována při každodenním plnění úkolů ať již na teritoriu ČR v rámci integrovaného záchranného systému, nebo v mezinárodních operacích. Zejména kvalitní práce a dobrá pověst našich vojáků v zahraničních misích potvrzují, že celkový trend v přípravě a výcviku českých profesionálů je na vysoké úrovni a že obsah, formy a metody jejich přípravy jsou v principu správně nastaveny. Takto vytvořený systém musí současně prokázat svou způsobilost vyhovět kontinuálně se měnícím požadavkům na doplňování a přípravu příslušníků armády, přičemž základními hledisky se nevyhnutelně stávají pružnost a kvalita poskytovaného vojenského vzdělávání a výchovy.

Dovolte mi závěrem, abych jménem svým i jménem velení Armády České republiky poděkoval pracovníkům všech tří zmiňovaných transformovaných útvarů – Ředitelství výcviku a doktrín, Vojenské akademie a Výcvikové základny – za příkladné plnění úkolů a dobré výsledky jejich dosavadní činnosti a zároveň popřál vám všem hodně zdaru a úspěšného pokračování pracovního úsilí pod novým jednotným názvem Velitelství výcviku – Vojenská akademie. Ať se vám daří nejen v profesním, ale i osobním životě překonávat všechny překážky a problémy, které přinese nový rok 2009 a kterých určitě nebude málo.

Děkuji za pozornost.

**PLNÉ ZNĚNÍ PROJEVU
velitele**

**Velitelství výcviku – vojenské akademie
ve Vyškově
plukovníka gšt. Ing. Jaromíra ZŮNY, MSc.,
ze dne 8. ledna 2009
u příležitosti slavnostní inaugurace
Velitelství výcviku – vojenské akademie
ve Vyškově**

Vážený pane generále, vážený pane starosto, vážení hosté, příslušníci Velitelství výcviku – vojenské akademie ve Vyškově,

dovoluji mi, abych vás přivítal na slavnostní inauguraci Velitelství výcviku – vojenské akademie ve Vyškově.

Pane generále,

Ředitelství výcviku a doktrín (ŘeVD) splnilo v roce 2008 úkoly transformačních změn a je připraveno plnit úkoly přípravy personálu pro potřeby rezortu MO v nové organizační struktuře Velitelství výcviku – vojenské akademie (VeV – VA).

Systém přípravy personálu v resortu MO je jednou z oblastí, ve které byly úkoly transformačních změn zahájených v roce 2002 splněny v celém rozsahu, způsobem a v termínech, jakým byly naplánovány. Parametry, které

byly nastaveny reformou v roce 2002, směřují k výstavbě systému, který je ve srovnání s minulostí především jiný. Tím se kontinuálně mění postavení, funkce a úkoly vojenských škol a výcvikových institucí.

VeV – VA zabezpečuje 85 % objemů a úkolů přípravy personálu v AČR v individuálních formách přípravy, pro potřeby pozemních i vzdušných sil, druhů vojsk a služeb v hodnostních sborech rotmistřů, praporčíků a důstojníků.

Do obsahu svých hlavních činností v letech 2003–2008 postupně začlenila poslání, úkoly a schopnosti bývalých vojenských středních odborných škol, roční praporčícké školy, vojenské části přípravy realizované na bývalých vysokých vojenských školách, výcvikových střediscích a dalších odborných školících a výcvikových zařízeních AČR.

Z uvedených změn objektivně vyplývá, že cílem výstavby VeV – VA a jejím posláním jako rezortní školy je převzít úkoly vojenské přípravy od úředních vojenských škol, školících a výcvikových středisek, které s rozhodnutím o změně typu, účelu a velikosti OS ČR zanikly. Tomu také odpovídá společenská objednávka na strukturu požadovaných organizačních forem přípravy personálu, kde v rozhodující míře převládají kurzy kariérové a odborné. VeV – VA se tím postupně transformuje na komplexní vojenskou rezortní školu.

OS ČR mají v současné době objektivní požadavek, aby rezortní systém přípravy personálu byl zabezpečován institucemi, jejichž struktura, velikost a kvalita poskytované přípravy byla úměrná velikosti a potřebám obsluhovaného systému. V této souvislosti je účelné připomenout, že charakter změn na VeV – VA koresponduje s našimi úvahami z let 2001–2003 o předpokládaném budoucím vývoji v rezortních vzdělávacích a výcvikových zařízeních. Postavení, poslání a úkoly VeV – VA jsou zde jasně vymezeny. Nová struktura prohlubuje institucionální charakter VeV – VA a posiluje kapacity k realizaci úkolů v oblasti vojenského vzdělávání, vojenského výcviku a koncepčních činností.

Jedinečnost VeV – VA spočívá ve spojení výkonnosti štábních struktur a vojenských systémů řízení s potenciálem vojenské školy, vše ve prospěch kvalitní přípravy personálu. Funkčnost a výkonnost jednotlivých procesů je dále podpořena existencí otevřeného personálního systému, který je pevně provázán s vojenskou praxí. VeV – VA těmto potřebám umožní vyhovět.

Příprava personálu pro potřeby AČR je kontinuální proces, který nelze přerušit. ŘeVD tedy plnilo v roce 2008 jeden z hlavních úkolů transformačního procesu souběžně s plněním úkolů vojenského vyučování a vojenského výcviku. Příprava personálu v institucích a zařízeních ŘeVD a dalších subjektech AČR, které jsou ve Vyškově dislokovány, probíhala v roce 2008 s intenzitou a v objemech vyšších než v letech předchozích.

V roce 2008 vyřadila VA ve Vyškově a VZ Vyškov v kariérových, účelových a specializačních kurzech celkem 14 626 absolventů, přičemž v těchto počtech již není vykazována jazyková příprava. V simulačních centrech v roce 2008 absolvovalo výcvik 13 769 cvičících příslušníků AČR a integrovaného záchranného systému ČR. Objemy výcvi-

ku na těchto zařízeních se od roku 2003 navýšily trojnásobně a simulační centra se stala efektivním prostředkem přípravy velitelů, štábů a prvků integrovaného záchranného systému.

V oblasti mezinárodního výcviku se dále posílilo postavení a význam ŘeVD u našich zahraničních partnerů. V roce 2008 absolvovalo výcvik ve Vyškově více než šest set vojáků a občanských zaměstnanců ze spojeneckých a partnerských zemí. Britský vojenský poradní a výcvikový tým nebo Kurz pro přípravu civilních zaměstnanců NATO před vysláním do zahraničních misí jsou dva úspěšné příklady z řady aktivit, které spadají do kategorie mezinárodního výcviku.

Rok 2008 byl rovněž ve znamení dokončení hlavních dokumentů doktrinální soustavy AČR. Byla dokončena a přijata koncepce „Kariérové vzdělávání a výcvik realizovaný u VA Vyškov“ a byly zahájeny nové typy kariérových kurzů. V tomto týdnu, dne 5. ledna 2009, proběhla na VeV – VA inaugurace důstojnického kurzu pro absolventy civilních vysokých škol jako nové formy doplňování důstojnického sboru v AČR.

Kontingent instruktorů výcviku ŘeVD splnil v roce 2008 velmi dobře své úkoly ve výcvikové misi v Iráku. V roce 2008 byly rovněž realizovány rozhodující úkoly ve zvyšování kvality života nových profesionálů a v modernizaci učebně výcvikové základny.

Plnění všech uvedených úkolů za souběžné realizace reorganizačních změn velkého rozsahu je dokladem úsilí, které příslušníci ŘeVD vynaložili ke splnění úkolů roku 2008 a zaslouží za něj plné uznání.

Kvalita poskytované přípravy bude do budoucna přiměřeně kvalitě personálu, který se rezort MO rozhodne do systému VeV – VA vložit. VeV – VA je při svém vzniku personálně doplněno a zabezpečeno kvalitním personálem. V souvislosti s novým obsahem, formami a systémem přípravy personálu AČR bylo v letech 2003–2008 v institucích ŘeVD obměněno více než 80 % personálu, pro nějž je charakteristická odpovídající úroveň profesní připravenosti, praxe a zkušeností ze zahraničních misí. VeV – VA má k dispozici významný počet vojáků a občanských zaměstnanců, kteří jsou absolventi zahraničních škol a kurzů, mají praxi z výkonu funkcí ve vojenských strukturách NATO, EU a vojenské diplomacie.

Cílem procesu přípravy personálu je zajištění požadovaného stupně jeho připe-

nosti jako předpokladu dosahování požadovaných operačních schopností armády. Za tímto účelem jsem jako jednu z priorit při nástupu do funkce stanovil úkol prohlubování spolupráce s ostatními vojenskými školami a postupnou implementaci procesních modelů řízení do oblasti přípravy personálu. Vytvoření pevného součinnostního prostředí mezi vojenskými školami a subjekty rezortu obrany, které se podílí na přípravě personálu, je objektivní potřebou.

Předmětem činnosti vojenských škol a zařízení, které zabezpečují přípravu personálu, je vojenská výchova. Hlavními prostředky realizace vojenské výchovy je vojenská vyučování a vojenský výcvik. VeV – VA svou organizační strukturou i personálem dnes aktuálními potřebami armády v oblasti zabezpečení přípravy bezpečně vyhoví.

Nejde o nic jiného, než o budování VeV – VA jako centra profesní přípravy, které bude podle kvalitativních a kvantitativních požadavků armády zabezpečovat přípravu příslušníků resortu pro výkon funkcí na systemizovaných místech v rámci rezortu i v zahraničí. Jde o to, že investice do přípravy lidských zdrojů je tou nejlepší cestou ke skutečné profesionalizaci příslušníků armády. Je naším cílem do pěti let vybudovat VeV – VA jako kvalitní a respektovanou vojenskou školu.

Na závěr bych chtěl poděkovat nadřízeným stupňům velení, velitelům a příslušníkům všech subjektů dislokovaných v posádce Vyškov, představitelům města Vyškova, ostatním vzdělávacím a výcvikovým subjektům rezortu MO i zahraničním partnerům za podporu, součinnost a příkladnou spolupráci při zabezpečování úkolů spojených s přípravou personálu.

Příslušníkům VeV – VA děkuji za splnění úkolů transformace.

Děkuji za pozornost.

INAUGURACE důstojnického kurzu u Vojenské akademie ve Vyškově

Dne 5. ledna 2009 byl u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA) slavnostně inaugurován důstojnický kurz pro absolventy civilních vysokých škol.

Ve svém projevu velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Jaromír Zůna mimo jiné uvedl: „Příprava důstojníků tvořila vždy základ poslání Vojenské akademie ve Vyškově, nositelky historického názvu Hranických akademiků. Působnost Vojenské akademie ve Vyškově v oblasti přípravy personálu je široká a zahrnuje přípravu vojáků v hodnostních sborech rotmistrů, praporčíků, důstojníků a občanských zaměstnanců, a to jak pro potřeby rezortu MO ČR, tak našich aliančních spojenců a partnerských zemí. Příprava důstojníků je v této škále příprav bezesporu nejvyšší ambicí a od této úrovně přípravy se proto musí odvíjet všeobecné požadavky na kvalitu Vojenské akademie ve Vyškově jako rezortní vojenské školy.

Důstojnický kurz pro absolventy civilních vysokých škol tvoří jeden ze způsobů doplňování důstojnického sboru AČR. Se změnou typu, velikosti a účelu ozbrojených sil ČR nabývá od roku 2002 tento způsob doplňování důstojnického sboru na svém významu. Rozhodnutí revitalizovat důstojnický kurz na Vojenské akademii ve Vyškově bylo motivováno dvěma hlavními faktory. Prvním a určujícím faktorem byla postupná změna rekruční praxe, která je patrná zejména od roku 2007. Tím

druhým je připravovaná změna vzdělávací politiky v rezortu MO ČR. Oba uvedené faktory ve svém souběhu vytvořily situaci, kdy se opětovně zavedení přípravy důstojníků na Vojenské akademii ve Vyškově stalo aktuálním požadavkem doby.

Aplikovaný model rekrutace vychází ze současné personální praxe AČR, která pojímá personalistiku růstově, nikoliv procesně. Tímto způsobem jsou budoucí vojáci rekrutováni k vojenské službě, nikoliv do vojenského systému založeného na služebních kariérách s odpovídajícím systémem kariérové přípravy. Rekrutace do vojenského systému je charakteristická pro personální systémy založené na procesních modelech řízení, které fungují v personálně stabilizovaných armádách. To ale není stav, ve kterém se AČR nachází. Do AČR jsou tak zařazovány i skupiny personálu, které nelze přiřadit do existujících organizačních forem vojenské přípravy a nelze jim následně ani nastavit smysluplný průběh kariéry bez kompromitace požadavků na kvalitu připravenosti vojenského personálu v AČR.

Pokud jde o změnu vzdělávací politiky v rezortu MO ČR, je na základě iniciativy Univerzity obrany (UO) a požadavku správců ČVO od letošního roku změněn systém přípravy studentů na UO. Tato změna se týká skutečnosti, že většině studentů (těm, kteří splní stanovené požadavky) bude nabídnuta možnost přímého pokračování ve studiu v magisterském studijním programu. Výše uvedeným rozhodnutím se mění systém přípravy na UO a následně i průběh a obsah aplikačních kurzů (základního i odborného), které probíhají na Vojenské akademii ve Vyškově. Předložený návrh počítá s tím, že odborný aplikační kurz, který je dnes organizován po ukončení bakalářského studia, zanikne a v jiné organizační formě bude rozložen mezi 3. – 5. ročník studia na UO. Do odborného aplikačního kurzu byli v minulosti zařazováni i rekrutovaní absolventi civilních

vysokých škol. Změna vzdělávací politiky v rezortu MO ČR a z toho vyplývající budoucí jiná organizační a obsahová podoba odborných aplikačních kurzů znamená, že rekrutované absolventy civilních vysokých škol již nebude možné do této formy přípravy přiřadit.

Výše uvedené dva faktory byly těmi základními impulzy, které vedly k tomu, že v průběhu roku 2008 byla Vojenskou akademií ve Vyškově vypracována a následně NGŠ AČR schválena nová koncepce organizace důstojnického kurzu, který dnes 5. ledna 2009 zahajujete.

Kromě základního výcviku a eventuálního specializačního kurzu je pro absolventy civilních vysokých škol s úplným vysokoškolským vzděláním v současné struktuře kariérových kurzů jako první možný kariérový kurz určen až kurz vyšších důstojníků. Vojáky z povolání v hodnostním sboru důstojníků, kterých se tato situace týká, počítá AČR na stovky a jejich počet s každým rekrutačním termínem narůstá. Vedle již výše uvedených personálních souvislostí znamenají důstojníci, jejichž jedinou formou vojenské přípravy je základní výcvik, kompromitaci tradičně vysokých požadavků na připravenost důstojnického sboru, kterou se AČR vždy historicky vyznačovala. Současný trend v kvalitě vojenské přípravy u uvedeného segmentu vojáků není příznivý a k dosažení kvalitativní změny stávajících ukazatelů je nutné přijmout v AČR odpovídající opatření.

Při přípravě obsahu důstojnického kurzu jsme si kladli za požadavek připravit kurz s takovým obsahem a kvalitou, aby se úroveň přípravy důstojníků na Vojenské akademii ve Vyškově svou kvalitou přibližovala přípravě této kategorie důstojníků v zahraničních armádách. Universální řešení v přípravě důstojníků není k dispozici. Každý stát musí vycházet při organizaci přípravy důstojníků ze svých vnitřních podmínek, historických a kulturních souvislostí a potřeb. Jakékoliv srovnávání a přebírání vzorů by tedy bylo neúčelné a nepřesné. Přesto lze pro názornost uvést příklad Velké Británie, kde příprava budoucích důstojníků je organizována na Vojenské akademii v Sandhurstu v délce jednoho roku. Rovněž v jejich případě jde v rozhodující míře o absolventy civilních vysokých škol, kteří se rozhodli pro službu v armádě. Příklad Velké Británie je zřejmě příznačný, protože Vojenská akademie ve Vyškově byla založena s podporou britské strany, která darovala škole i graduační meč, který je jednou z jejich insignií.

Pro vás, první posluchače důstojnického kurzu, je připraven náročný, ale současně velmi zajímavý program. Jsou připraveny všechny podmínky k tomu, abyste se stali jednou z nejlépe připravených kategorií vojáků pro službu v AČR. Využijte naplno možností pro vaši přípravu, které se vám na Vojenské akademii ve Vyškově nabízí. •

Text: Pavel Kočvara

Foto: Olga Karaffová

KRAJSKÉ VOJENSKÉ VELITELSTVÍ JIHLAVA

V Jihlavě dne 2. prosince 2008

Ředitel Ředitelství výcviku a doktrin
plukovník gšt. Ing. Jaromír ZŮNA, MSc.

V y š k o v

Vážený pane řediteli,

dovoluji mi, abych touto cestou poděkoval Vám a příslušníkům Vašeho podřízeného VÚ 8665 prap. Jaromíru ŠALPLACHTOVI a prap. Vlastimilu VAŠINOVI za iniciativní přístup a příkladnou reprezentaci AČR v rámci přehlídky „Veletrh pracovních příležitostí“ konané dne 20.11.2008 v Havlíčkově Brodě. Výše jmenovaní se aktivně podíleli při propagaci AČR na prezentačním místě Oddělení náboru KVV Jihlava a svým profesionálním přístupem, odbornými znalostmi a vojenským vystupováním vzorně reprezentovali Ředitelství výcviku a doktrin.

Těším se na naši další spolupráci.

S pozdravem

Ředitel KVV
plukovník gšt. Ing. Miroslav SOLÍK

VELITEL SPOLEČNÝCH SIL

20
V Olomouci dne . . . listopadu 2008

plk. gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc.
ředitel
Ředitelství výcviku a doktrin

V y š k o v

Pane plukovníku,

dovoluji, abych Vaším prostřednictvím poděkoval Vaším příslušníkům za aktivní účast na výstavě FUTURE SOLDIER 2008, která se konala ve dnech 16. – 18. října v Praze Letňanech.

Příslušníci Centra simulačních a trenážerových technologií Vyškov se podíleli na přípravě a prezentaci v rámci Národní expozice a svým odpovědným a profesionálním přístupem přispěli ke zdárnému průběhu celé akce. Její úspěšný a hladký průběh významně zvýšil prestiž příslušníků AČR jak mezi účastníky výstavy, tak i u přítomné odborné veřejnosti. Výstava FUTURE SOLDIER 2008 přinesla mnoho nových zajímavých informací a její návštěvníci jistě odjžděli z této akce s pocitem plné spokojenosti a obohacení o celou řadu podnětných zkušeností.

S pozdravem

generálmajor Ing. Jiří HALAŠKA, Ph.D.

NÁVŠTĚVA SPOLEČNÝCH SIL MAĎARSKA

Ve dnech 19. – 21. listopadu 2008 navštívila posádku Vyškov delegace Společných sil Maďarska vedená plukovníkem Janosem HUSZAREM.

Maďarské hosty se na půdě Ředitelství výcviku a doktrín Krále Jana Lucemburského ve Vyškově (ŘeVD) seznámili s činností a úkoly Centra simulačních a trenažérových technologií Brno (CSTT). Po prohlídce prostor Odboru simulačních a trenažérových technologií Vyškov (OSTT), vysvětlil velitel Vojenské akademie Vyškov (VAV) plukovník Jaromír Durna význam a poslání akademie a předvedl

VR Group

ISO 9001:2000
AQAP 2110
Osvědčení NBÚ č. 000641 na úrovni „NATO Důvěrné“

VR Group, a.s.
Toužimská 583
197 00 Praha 9

IČO: 256 990 91, DIČ: CZ256 990 91
Registrována u Městského soudu v Praze, oddíl B, vložka 5580

Vážený pan
plk. gšt. Ing. Jaromír Zůna, MSc.
ředitel
Ředitelství výcviku a doktrín
Víta Nejedlého
682 03 Vyškov

V Praze, 21.11.2008

Vážený pane řediteli,

dovoluji si Vám touto cestou poděkovat za umožnění účasti zástupců naší společnosti na ukázce a prezentaci simulačního vybavení CSTT Vyškov pro delegaci Společných sil z Maďarska dne 20.11.2008. Současně bych chtěl vyzdvihnout vysoce profesionální přístup mjr. Ing. Václava Cypriána při prezentaci a představení CSTT, na jehož vybavení se naše společnost významnou měrou podílela.

S pozdravem

Milan Doležal
Ing. Milan Doležal
ředitel

delegaci specializované učebny Odboru přípravy do operací VAV. Při následném pracovním jednání byly vytyčeny základy některých společných aktivit a projektů, které budou vycházet s odborného sdílení zkušeností.

V odpoledních hodinách hosté navštívili Centrum ochrany proti zbraním hromadného ničení ve Vyškově (JCBRN Defence COE). Z diskuze, která program prvního dne zakončila, vyplynuly oblasti možné spolupráce mezi ozbrojenými silami Maďarska, VAV a JCBRN Defence COE.

Hlavním bodem druhého dne bylo představení ŘeVD jako centra výchovy a výcviku armádních profesionálů. Jeho ředitel plukovník gšt. Jaromír Zůna vysvětlil postavení ŘeVD v rámci AČR a NATO, seznámil s historií ředitelství a s jeho úkoly do dalšího období.

Představením učebních pavilonů Výcvikové haly vzdušných sil a zápisem do kroniky ŘeVD byl program ukončen. •

Text: Pavel Kočvara
Foto: Olga Karaffová

KONFERENCE O ZKUŠENOSTECH POZEMNÍCH SIL FRANCIE Z AFRIKY

Ve dnech 26. a 27. listopadu 2008 u Ředitelství výcviku a doktrín ve Vyškově (ŘeVD) uskutečnila konference z tématickým názvem Zkušenosti pozemních sil Francie v Africe.

Tato akce, která byla organizována Správou doktrín ŘeVD, byla připravena ve spolupráci s francouzským Center de Doctrines et d'Emploi de Forces a přednášeli na ní plk. Yann Kervisik, pplk. Philippe Francois a pplk. Nicolas Heuze. V naplněné aule (226 účastníků) se sešli nejenom příslušníci z 61 různých složek resortu obrany, ale nechyběli ani přidělenci obrany a jejich zástupci z deseti členských zemí NATO nebo Evropské unie. Konference, kterou v den jejího zahájení pozdravili velitel Společných sil generálmajor Jiří Halaška a ředitel ŘeVD plukovník gšt. Jaromír Zůna, byla rozdělena do 4 tématických částí.

V první části bylo pojednáno především o historické zkušenosti Francie z protipovstaleckých operací a jejich aplikace do operačních a taktických doktrín francouzského pozemního vojska, přičemž velmi zajímavý byl detailní rozbor taktických postupů vedení boje proti povstalcům a získávání kontroly nad územím ovládaným povstalcem. Největší pozornost si ovšem zasloužil podrobný rozbor zkušeností francouzských pozemních sil ze současných a nedávných operací v Africe, ať už národní nebo v rámci evropských bojových uskupení. Z mnoha myšlenek a doporučení lze jako příklad vybrat jedno:

„Operace v Africe jsou operace mi poručíků, nadporučíků, kapitánů a praporčíků. Jsou to operace, kdy úkoly jsou plněny malými jednotkami na velkých prostorech, kdy velitelé těchto malých jednotek mají a musí být připraveni na rozsáhlou autonomii a odpovědnost.“

Tato skutečnost má rozsáhlé dopady na vlastní přípravu a schopnosti nejnižších velitelů. Vyžaduje to podstatně širší znalosti ohledně operačního záměru celého uskupení a cílů a vlivu jiných akterů v prostoru operace. Vyžaduje to například, aby nejnižší velitelé uměli provést situační analýzu v prostorech často větších jak 2 000 km² apod.

Celkově lze říci, že konference naplnila stanovený záměr a přispěla k rozšíření znalosti problematiky vedení operací v Africe mezi příslušníky AČR. •

Text: Pavel Kočvara
Foto: Olga Karaffová

Dne 26. listopadu 2008 navštívil Ředitelství výcviku a doktrín Krále Jana Lucemburského ve Vyškově náčelník Generálního štábu Alžírské národní lidové armády armádní generál Salah Ahmed Gaid s doprovodem.

Delegaci, doprovázenou zástupcem NGŠ AČR – ředitelem Inspekce AČR brigádním generálem Čestmírem Tesaříkem a ředitelem protokolu prvního náměstka ministryně obrany Ing. Alešem Klepekem, jejímiž členy byli náčelník Odboru organizace a logistiky GŠ generál Abdelhamid Ghriss, náčelník štábu Pozemních sil generál Kadour

Bendjemil, náčelník štábu Vzdušných sil Generál Mohamed Hammadi, náčelník štábu Územní protivzdušné obrany Generál Ali Baccouche, vrchní ředitel Technického zabezpečení MO generál Ali Akroum, podplukovník Abdenacer Boubidi a podplukovník Mohamed Lazar Loudjani z Kanceláře NGŠ Alžírské národní lidové armády, na půdě Ředitelství výcviku a doktrín Krále Jana Lucemburského ve Vyškově (ŘeVD) přivítal velitel Společných sil (SpS) generálmajor Jiří Halaška a ředitel ŘeVD plukovník gšt. Jaromír Zůna.

Plukovník Zůna seznámil vzácné hosty s úlohou a posláním ŘeVD a při následném jednání se zástupci českého obranného průmyslu se prezentovaly firmy, sdružené v Asociaci českého obranného průmyslu (AČOP). Vybavení polní

NÁVŠTĚVA Z ALŽÍRU ve Vyškově

nemocnice prezentoval VOP 026 Šternberk, systémy kodifikace a katalogizace společnost AURA, optické prostředky převrovská MEOPTA a další. Alžírská delegace si ve Vyškově také se zájmem prohlédla prostory Odboru simulačních a trenažerových technologií (OSTT), který je s celoarmádní působností ve všech oblastech své činnosti součástí Centra simulačních a trenažerových technologií Brno (CSTT). Tam byly předvedeny nejmodernější technologie, které jsou AČR využívány k výcviku a odborný výklad doplnila firma VR Group prezentací svých výrobků a služeb. Zápisem do kroniky ŘeVD byl program ukončen. •

*Text: Pavel Kočvara
Foto: Olga Karaffová*

Předsedkyně STÁTNÍHO ÚSTAVU PRO JADERNOU BEZPEČNOST navštívila Vyškov

Dne 19. listopadu 2008 navštívila Centrum ochrany proti zbraním hromadného ničení ve Vyškově (JCBRN Defence COE) v rámci seznámení s resortem Ministerstva obrany předsedkyně Státního ústavu pro jadernou bezpečnost (SÚJB) Dana Drábová.

Paní předsedkyně se v doprovodu ředitele Odboru jaderné ochrany Státního ústavu jaderné, chemické a biologické ochrany (SÚJCHBO) Stanislava Brádka a ředitele Sekce obranné politiky a strategie MO Radomíra Jahody seznámila s postavením a úkoly centra v rámci NATO.

Ředitel JCBRN Defence COE plukovník gšt. Zdeněk Čížek připomněl historii výstavby subjektu a objasnil stěžejní úkoly na rok 2009. Z diskuze, která návštěvu zakončila, vyplynuly oblasti možné spolupráce mezi JCBRN Defence COE a SÚJB. •

*Text: nadporučice Ilona Bain, JCBRN Defence COE Vyškov
Foto: Olga Karaffová*

SLAVNOSTNÍ UKONČENÍ KURZU PRO CIVILNÍ ZAMĚŠTNANCE NATO

Dne 25. listopadu 2008 se v prostorách Divadelního sálu barokního zámku ve Slavkově u Brna uskutečnil slavnostní ceremoniál certifikace absolventů NATO CIVILIANS PRE-DEPLOYMENT COURSE (Kurz pro přípravu civilního personálu NATO do misí).

Osmého běhu kurzu, který ve dnech 19. – 26. listopadu 2008 probíhal v posádce Vyškov a ve Vojenském výcvikovém prostoru Březina, se účastnilo 37 civilních zaměstnanců ze 12 velitelství a agentur NATO. Z celkového počtu byly čtyři ženy. Slavnostnímu aktu byli přítomni místostarosta města Slavkova pan Jiří Dolejší, náčelník Správy výcviku ŘeVD plukovník Karel Klínovský a další hosté.

Na základě toho, že Česká republika zvítězila v mezinárodní soutěži, vyhlášené zástupcem generálního tajemníka NATO pro lidské zdroje k pořádání Kurzu civilního personálu NATO před jejich vysláním do vojenských misí, přičemž rozhodující byla promyšlenost a komplexnost nabídky, materiální a výcvikové zázemí a zejména zkušenost našeho managementu a instruktorů, pověřil v roce 2006 náčelník Generálního štábu AČR velitele Sil podpory a výcviku přípravou a realizací těchto kurzů v zařízeních Ředitelství výcviku a doktrín Krále Jana Lucemburského ve Vyškově. Kurz byl vytvářen na základě žádosti Mezinárodního štábu Velitelství NATO o národní podporu v oblasti přípravy mezinárodního civilního personálu k nasazení v operacích a misích schválených Radou NATO. V roce 2007 byla – na základě úspěšně ukončeného pilotního kurzu – k organizaci těchto kurzů akreditována Spojeneckým velitelstvím v americkém Norfolku Vojenská akademie ve Vyškově.

Civilním personálem NATO jsou zaměstnanci velitelství a agentur NATO, kteří ve vojenských operacích za účasti NATO plní úkoly na velitelských stanovištích i samostatně v celém prostoru operace. Při plnění úkolu jsou často vystaveni stejným rizikům jako vojáci, s tím rozdílem, že nemají zbraň a tudíž nemají statut „kombatantů“, tzn. příslušníků ozbrojených sil s bojovým posláním.

Cílem kurzu je poskytnout znalosti a praktické dovednosti, potřebné k bezpečnému a úspěšnému nasazení ve prospěch misí a operací NATO v různých oblastech. V současné době je kurz tvořen třemi dny přednášek poskytujících teoretické znalosti a některé základní praktické dovednosti v různých předmětech v trvání 7 až 8 hodin denně a dvěma dny intenzivního polního výcviku k prověření dovedností a znalostí pod tlakem scénáře reálné mise. Obsahem teoretické výuky a praktického výcviku je například mezinárodní humanitární právo ve vztahu k mírovým operacím a misím NATO, mandát mise a jeho aplikace, pravidla pro použití síly, náboženství, úloha médií v současných operacích, současné zkušenosti z konkrétních oblastí operací, minové nebezpečí, topografie, základní znalosti a dovednosti v první pomoci, základy ochrany při pobytu na základně, přesuny v konvoji, dovednosti a znalosti nutné pro přežití, psychologické aspekty misí a s nimi spojeného stresu a psychologické aspekty zjetí, ochrana proti chemickému, biologickému, radiačnímu a nukleárnímu nebezpečí a jiné.

Podle plánu se další kurz tohoto typu bude konat v termínu 18. – 25. března 2009. •

Text:
Pavel Kočvara

Foto:
Olga Karaffová

DUKELSKÁ OPERACE

V letošním roce jsme si připomněli 64. výročí Dukelské operace, která patří mezi nejvýznamnější vojenské operace druhé světové války. Významnou měrou se na ní podílel i 1. československý armádní sbor v SSSR pod velením generála Ludvíka Svobody.

Samotná operace byla reakcí Vrchního velení ozbrojených sil SSSR (STAVKA) na Slovenské národní povstání (29. 8. 1944). Sovětské velení plánovalo využít tohoto povstání a podpory povstaleckých divizí Slovenského štátu, v té době dislokovaných na východním Slovensku. Postupem přes hřeben Karpat chtěla sovětská vojska dosáhnout středního Slovenska a tím výrazně ohrozit činnost skupiny nepřátelských vojsk Severní Ukrajina.

Celá operace byla svěřena 1. ukrajinskému frontu pod velením maršála Koněva.

Na základě rozhodnutí Vrchního velení byl do sestavy 1. ukrajinského frontu začleněn i 1. československý armádní sbor, který v té době náležel do sestav 4. ukrajinského frontu.

K provedení samotné operace byla vyčleněna sovětská 38. armáda generálplukovníka Moskalenka, tvořená 52., 167. a 101. střeleckým sborem, 1. gardovým jezdeckým sborem, 25. tankovým „Stalingradským“ sborem, dělostřeleckou divizí a 1. československým armádním sborem. Jednotky byly podporovány 1. gardovým leteckým bitevním sborem a 5. leteckým stíhacím sborem.

Samotná operace byla naplánovaná v rekordně krátkém čase 10 dní. Podle plánu se měla mohutným úderem prolomit obraná postavení nepřítele kolem města Krosno, postupem přes město Duklu dosáhnout Dukelského a Lupkovského průsmyku, překročit předválečnou hranici ČSR, postupovat na Prešov a navázat spojení s povstaleckými vojsky.

Terén pro vedení útočné operace byl krajně nevýhodný pro útočící jednotky. Karpaty, které se v těchto místech táhnou z východu na západ, tvoří několik pásem horských hřebenů s nadmořskou výškou až 700 m. Od Krosna až po hranici ČSR přetíná horská pásma sedm údolí.

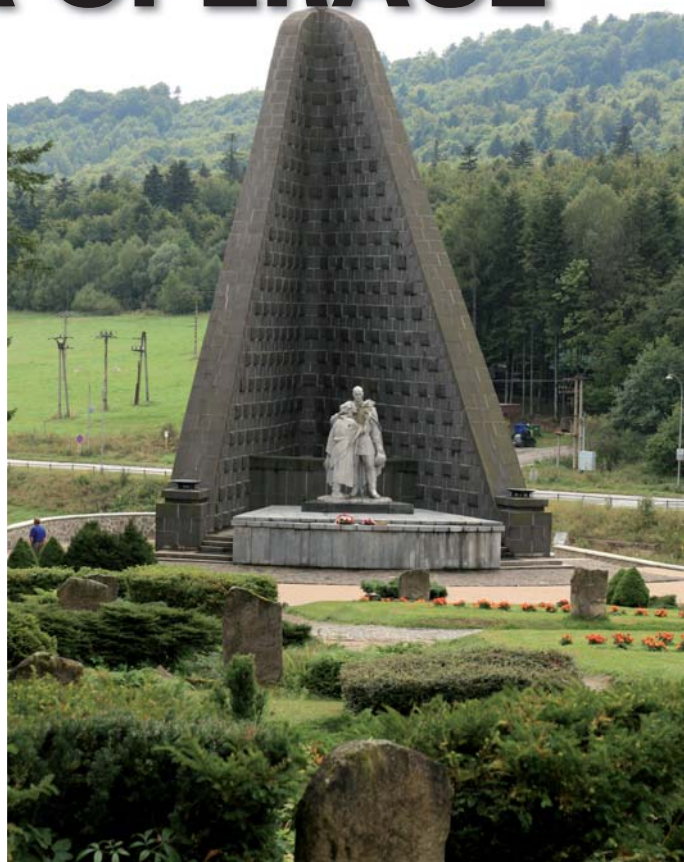
Prostor sám o sobě dával taktickou výhodu nepříteli a poskytoval podmínky pro vedení obranného boje, k přípravě protiútoků, léček a poskytoval nepříteli větší možnosti pozorování.

Bliže k hranicím je terén silně zalesněný a velice členitý. Dukelský průsmyk dosahuje nadmořské výšky 500 m a je uzavřen mezi 700 m vysokými zalesněnými vrchy.

Německá obrana využívala téměř všech horských pásem a v kombinaci s ženijně-technickými prostředky byla schopna účinně vést bojovou činnost. Významným úspěchem Němců bylo i odzbrojení východoslovenských divizí, se kterými se počítalo jako s „trojským koněm“ Sovětů.

Útok 38. armády byl zahájen 8. 9. 1944 v 6:40 hodin mohutnou dělostřeleckou přípravou za podpory gardových raketometů „Katuší“ na pozici nepřítele kolem města Krosno. V závěru přípravy byla napadena německá opevnění a přisunové trasy bombardovacím letectvem.

V 8:50 hodin vyrazily úderné jednotky sovětské pěchoty spolu s československými samopalníky a smíšeným před-

zvědným oddílem za silné podpory tanků k vytvoření průlomu v německé obraně západně od Krosna. Průlom se jednotkám podařil, pouze ve městě se v té době stále držela nepřátelská posádka.

V dopoledních hodinách byl do průlomu nasazen 1. čs. arm. sbor s úkolem převzít iniciativu, překročit Sověty, kteří v té době byli v dotyku s nepřítelem, a rozvinout další útok ve směru na jih k městu Dukla. Tento útok, zahájený v 10:20 hodin, byl po počátečních úspěších zastaven silnou dělostřeleckou a minometnou palbou nepřítele z okolních výšin. 1. a 3. čs. brigáda (v sestavě 1. čs. arm. sboru) byly vázány boji v okolí osady Bóbrka. Úkol prvního dne se tímto nepodařilo splnit.

Situace zůstávala stejná až do 10. 9., kdy se sovětské 183. střelecké divizi, pravému sousedovi čs. jednotek, podařil průlom německé obrany. Tohoto úspěchu využil i 1. čs. arm. sbor. Do průlomu byla zasazena 1. čs. brigáda, zatímco 3. čs. brigáda zůstala na původních místech, a tím vázala síly nepřítele nad osadou Bóbrka, kóty 421 a výšiny Dzwonicka.

Mezitím se 1. čs. brigáda pokusila sovětským průlomem o obchvat z pravé strany Němců a do večera téhož dne se probíla do lesů severně u obce Helenówka asi 2 km od města Dukla.

Byla zaujata obrana na dobytých pozicích a navázán kontakt s 3. čs. brigádou.

V následujících dnech 1. čs. arm. sbor bránil nepříteli v pokusu o protiútok. V době od 13. 9. do 19. 9. se rozpou-

taly do té chvíle nejprudší boje na úseku, zvláště o dnes již legendární bezejmennou kótu 534. V těchto dnech se útoky střídaly s protiútoky, kóta měnila majitele i několikrát za den. Obránci byli vytlačováni v osobních soubojích a znovudobytí pozic bylo za cenu velkých ztrát. Němci nasadili na daném směru 1. tankovou a 68. pěší divizi a znovu zaútočili s podporou letectva. Stav v jednotkách 1. čs. sboru se vlivem ztrát stále snižoval a bylo nutné přikročit k doplnění stavu bojových jednotek týlovými. Velké ztráty byly i v rámci 1. čs. tankové brigády a celý sbor měl ve stavu dne 16. 9. pouze 600 bojeschopných vojáků. Generál Svoboda se zúčastnil bojů, převzal velení jednotek a osobně na místě řídil akce. Během bojů – proti tehdejší vojenským řádům – povyšoval vojáky, kteří projevili statečnost a přímo v poli je vyznamenával.

20. 9. byl odpor nepřítele na daném úseku zlomen, do útoku přešel sovětský 67. střelecký sbor úderem asi 15 km východně od města Dukla. Zároveň vyrazil do útoku pravý soused čs. brigády 14. sovětská střelecká divize. Následně se zapojily i obě brigády 1. čs. sboru a ve večerních hodinách téhož dne 1. čs. brigáda dobyla vesnici Teodorova a 3. čs. brigáda jižní okraj města Dukla. Němci během noci prováděli taktický ústup a ráno se útočícím jednotkám podařilo obsadit výšiny na jih od města. Němci se obsazením dalšího pásu opevnění na jihozápad (Hyrowa gora) snažili zabránit rozvinutí útoku do šířky a tím ohrozit pravé křídlo postupujících jednotek. Při útoku na Hyrowu goru byl vážně raněn hrdina SSSR nadporučík Richard Tesařík. Jeho tank podporoval průzkumnou četou v sektoru Hyrowé gory. Dostal se do bezprostřední blízkosti německých zákopů a kryl průzkumníky palbou z blízka. Najednou byl stroj zasažen do té doby neznámou zbraní: pancéřovou pěstí. Stroj se okamžitě vznítil a jedinému Tesaříkovi se podařilo ho opustit. Okolo ležícím průzkumníkům se podařilo uhasit jeho hořící kombinézu a odnést ho do nedalekého selského stavení. Byl silně popálený v obličeji a přišel o oko. Ve vesnici se mu dostalo první pomoci a jako prvotní opatření na silné popáleniny sloužila chladná smetana. Obránci na výšině útok odrazili a nadále ovládali celý prostor. Z tohoto důvodu velitel 38. armády přesunul hlavní směr útoku na západ a 1. čs. sbor za podpory 1. čs. tankové brigády, která v té době měla již jen 8 bojeschopných strojů, dobyl dne 22. 9. čelním útokem Hyrowu goru. Následující dny českoslovenští vojáci dobyli výšiny Krzemionka a 27. 9. byly bojové operace 1. čs. sboru v tomto prostoru skončeny. Sbor byl soustředěn v dalším východišti k útoku severně od obce Tylawa.

V noci na 28. 9. zaujaly jednotky sboru postavení na jih od osad Barwinek a Zydranowa na dohled od bývalé československé hranice. Německé velení rozmístilo své jednotky na výšinách lemující tehdejší hranici, prostor byl silně zaminovaný a podporovaný protitankovými prostředky. 1. čs. sbor byl nasažený na nejkratší směr útoku vedoucí podél dukelské silnice, přes dukelský průsmyk, čs. hranici a Nižný Komárnik.

Útok byl zahájen 30. 9. 1944 v 9 hodin po dělostřelecké přípravě tankovým útokem. Razantní zahájení v počáteční fázi útoku přineslo úspěch. Jednotkám 1. čs. sboru se podařilo dobýt osady Zydranowa a německá postavení na kopcích východně od Barwinku. Tanky před samým vrcholem uvízly v bažině a velké množství se podařilo Němcům zničit. Nepřítel zmobilizoval rezervy a protiútokem se mu podařilo vrhnout naše jednotky do původních postavení. Na pravé straně od sestavy 1. čs. sboru se v té době podařil průlom 67. sovětského střeleckého sboru a dosáhnout výšina na bývalé čs. hranici v prostoru Studeného vrchu. 1. čs. armádní sbor se pokusil využít úspěchu Sovětů a chtěl rozvinout útok tímto průlomem. Úporná obrana Němců na hranicích i tento pokus zmařila. Proto velitel 38. armády se rozhodl zastavit útok našich jednotek a celý sbor se přesunul zpět do prostoru Barwinku.

Po zaujetí obrany v prostoru osady Barwinek byl prováděn aktivní průzkum a poznatky takto zjištěné posloužily k založení dalšího útoku, kdy se 6. 10. 1944 v 8 hodin podařil průlom na samotné hranici a jako první překročil 2. prapor 1. čs. brigády v prostoru dukelského průsmyku hranice naší vlasti. Na dobových fotografiích je vidět na samotné hranici sloup s československým lvem. Tento znak nechal zhotovit generál Svoboda a Klapálek v dělostřeleckých dílnách, které se nacházely toho času v Krosně. Vojákům jako vzor sloužila korunová mince, kterou jeden z nich nosil jako talisman pro štěstí u sebe. Dílenští v helmě roztavili hliník z posbíraných lžic a pístů motorů a po několika pokusech se podařilo znak odlít do připravené formy. Kolem desáté hodiny byl znak převezen na státní hranici a zde zasazen na trikolórovém sloupu.

Obsazením Dukelského průsmyku však boje zdaleka neskončily. Nepřítel ustoupil na další předem připravené pásmo obrany Janoucha, Obšár, Hrabov, Javíra. Tímto dostal pod svoji kontrolu důležité komunikace v oblasti a kontroloval takto přístup k řece Ondavě. Ve dnech 7. – 10. 10. 1944 se Čechoslováci opakovaně marně pokoušeli prolomit obranu nepřítele na vrchu Obšár. Následně sovětské velení přemístilo 1. čs. armádní sbor 18. 10. na pravou stranu sestavy, kde měla útokem ve směru Medvedzie – Javíra a takto zabezpečovat východní křídlo sousední sovětské střelecké divize. Teprve 26. 10. se podařilo zmocnit hory Javíra a v následujících dvou dnech obsadit Korejovice.

Němci byli donuceni ustoupit na další pásmo obrany na čáře kóty 481, Korejovce, Obšár. 29. 10. se 1. čs. sbor pokusil znovu o útok na Nižný Komárnik, Obšár a Krajnou Polanu. Ve dnech 30. 10. až 11. 11. se za těžkých bojů pokoušeli vojáci 1. čs. armádního sboru znovu útočit na daném směru s cílem dosáhnout Hunkovice. Po těžkých bojích se nepodařilo obranu prolomit a hlavní těžiště bojů nadále spočívalo v prostoru dukelské silnice. V této době klesl stav ve sboru na minimum, kdy 1. brigáda měla 120 bojeschopných

mužů, 3. brigáda 190 a 1. čs. tanková brigáda musela být odsunuta na zformování do Jaslička, protože ztráty na technice dosáhly 100% a brigáda byla bez tanků. 18. 11. 1944 zahájil 67. sovětský střelecký sbor rozhodný útok na celé délce pásma a 1. čs. arm. sbor zajišťoval levý bok útočné sestavy. Již 25. 11. se podařil konečný průlom v obraně nepřítelů a zahájeno pronásledování.

Tímto skončila snad netežší fáze Dukelské operace, kdy denní postup jednotek byl průměrně asi 150 metrů! Sbor byl citelně oslaben ztrátou 2.000 svých příslušníků. Němci nasazovali všechny prostředky k udržení obrany, volili nejvýhodnější pozice. Rozmoklý terén a bláto značně ztěžovaly pohyb našich jednotek, terén byl nevhodný k nasazení tanků. Prudké a nelítostné boje měly za následek i četná provinění proti vojenské cti. Časté bylo, že vojáci sboru nacházeli do zajetí padlé raněné příslušníky brutálním způsobem zavražděné. Toto byl i jeden z důvodů, že bojující Němci se bránili do poslední chvíle, než by upadli do zajetí a vystavili by se možné mstě.

Boje o Dukelský průsmyk byly charakteristické do té doby našim jednotkám neznámým způsobem boje. Operace byly prováděny v těžkém horském terénu, který byl silně zalesněný a nedovoloval širší použití tankových jednotek. Deštivé a sychravé počasí s častými mlhami, rozblácené cesty značně znesnadňovaly zásobování jednotek, přísuny munice a doplňovacích jednotek, kde se munice musela často přenášet k bojujícím jednotkám často pomocí nosičů i několik kilometrů. Stejná situace byla i s transportem raněných. Prostor byl nevhodný pro rozsáhlé operace a akce se omezovaly na prolamování jednotlivých obranných pásem a likvidování samostatných opěrných bodů za pomoci menších jednotek.

Dukla znamenala 85.000 padlých, raněných a nezvěstných sovětských vojáků, 6.500 příslušníků 1. československého armádního sboru. Do dnešního dne jsou na místě patrné stopy prudkých bojů. Jak na slovenské, tak na polské straně se nacházejí zbytky zákopů, trychtýřů po granátech, zemljank a úkrytů. V roklích na polské straně jsou do dnešních dnů zbytky zničených československých tanků a rozpadlé kříže označují místa posledního odpočinku našich vojáků. Dle pamětníků v té době nebyla důkladná evidence míst pochovávání jednotlivých mrtvých, tito se pohřbívali během bojů spolubojovníky nebo byli zasypani dělostřeleckou palbou. Pokud byl čas, byl padlý voják zabalen do stanového dílce a položen poblíž cesty, kde ho později našla pohřební jednotka. Ještě za bojových operací byl zřízen hromadný hrob přímo na hranici, kde byli pochováni čs. vojáci z okolí dukelského průsmyku. Tento byl později zrušen a na jeho místě byl vybudován památník ženistů a padlí byli přemístěni na nové pohřebiště dukelských hrdinů u nového památníku umístěného na levé straně silnice asi 500 metrů od hranice.

V pozdější době byly pokusy zpochybnit význam Dukelské operace, vynořily se nové politické aspekty, vytýkala se i skutečnost velkých ztrát a samotná funkce generála Svobody.

Dukla – i přes toto – byla ale bezesporu nejdůležitější vojenskou operací československých jednotek na východě. Touto operací bylo zahájeno osvobození Československa a vojáci 1. československého armádního sboru k tomuto výrazně přispěli. •

Text: šrtm. Michal Jeřábek, VÚ 8660

Vyškovská veteránská vzduchovka

Dne 12. 11. 2008 uspořádala Územní organizace Vojenského sdružení rehabilitovaných ve Vyškově (VSR) ve spolupráci s Ředitelstvím výcviku a doktrín posádky Vyškov na počest Dne veteránů již II. ročník Vyškovské veteránské vzduchovky.

Této soutěže se zúčastnilo celkem 6 družstev z Blanska, Bučovic a Vyškova. Soutěž se konala v prostorách ODDM ve Vyškově. Hlavní organizátor plk. v. v. Mgr. František Bartoník připravil a zorganizoval velmi dobrou soutěž, kterou odborně zajišťovali příslušníci Ředitelství výcviku a doktrín ve Vyškově pplk. Ing. Karel Polínek a nrap. Karel Brožek.

Soutěž vyhrálo družstvo Klubu vojenských důchodců Vyškov 1 ve složení Ing. Oldřich Plch, Vladimír Jurda, Zdeněk Spálený a Jaroslav Nechvíla a získalo putovní pohár a věcné ceny. V jednotlivcích skončil Ing. Oldřich Plch na 2. místě. Touto cestou děkuji vítěznému družstvu za vzornou reprezentaci i za vítězství. Zároveň chci poděkovat organizátorům za hladký průběh celé soutěže a vyjádřit přesvědčení, že i v roce 2009 se soutěž opět uskuteční. •

*Text: Předseda KVD Vyškov 1
plk. v. v. Dr. Karel Čvančara*

Vážený pane !

Střelecká soutěž vojenských důchodců nazvaná

„VYŠKOVSKÁ VETERÁNSKÁ VZDUCHOVKA“

se ve Vyškově stává pevnou součástí oslav DNE VETERÁNŮ, které probíhají po celém světě vždy k 11. listopadu, k datu ukončení první světové války.

Ke zdárnému průběhu letošního II. ročníku této soutěže výrazně přispěla i Vaše organizační pomoc a sponzorská spolupráce.

Dovolte, abychom Vám vyslovili upřímné poděkování za příspěvi k akci, která kromě sportovní náplně významně přispívá k rozvoji přátelství, k důstojnému naplnění volného času a ke společenskému vyžití vojenských důchodců i mimo náš okres.

Vyškov 20.11.2008

Za výbor ÚZO VSR Vyškov
plk. v. v. Mgr. František Bartoník

Mateřská škola Opatovice, okres Vyškov,
Příspěvková organizace
Opatovice 108, 682 01 Vyškov
IČ : 709 868 43 tel. 517 350 672

Adresát :
Ředitel ReVD
plk.gšt.Ing Jaromír Zúna, MSc

Věc : Poděkování

Dne 30.10.2008 navštívil naši mateřskou školu pan kap.Ing Miloslav Stuchlík, příslušník IDV AČR, který připravil pro děti program tématicky zaměřený na správné chování dětí při dopravním provozu, prevenci úrazu a nehod v oblasti BESIP. Vzhledem k věku a počtu dětí měl pan kapitán Stuchlík velmi nelehkou úlohu.

Vedení Mateřské školy Opatovice děkuje touto cestou za výborné a profesionální zvládnutí této akce, která měla pro děti velký přínos.

MATEŘSKÁ ŠKOLA OPATOVICE,
okres Vyškov, 682 02
příspěvková organizace
Miloslava Popovičová
S pozdravem Popovičová Věndula, ředitelka MŠ

V Opatovicích dne 4.11.2008

Č.j.: 90648-2008/LOM-DLD

V Praze dne 6. listopadu 2008
Výtisk č. 1

Ředitel
Ředitelství výcviku a doktrín
plk. gšt. Ing. Jaromír Zúna, MSc

Vita Nejedlého
V Y Š K O V

Vážený pane plukovníku,

na základě smlouvy uzavřené mezi LOM Praha s.p. a MO ČR se v měsíci říjnu 2008 uskutečnil v LOM Praha s.p. přeškolovací kurz vybraných příslušníků našeho podniku z materiální části vrtulníků Mi-17 a Mi-171Š. Jako lektoři vedli jednotlivá zaměstnání příslušníci Oddělení přípravy vzdušných sil Ředitelství výcviku a doktrín Ing. Luděk Pokorný, Ing. Miroslav Furda, Ing. Jaroslav Kubala, Josef Jančík a Jaroslav Bittner.

Všichni jmenovaní svými odbornými znalostmi, profesionálním přístupem a osobní aktivitou zabezpečili vysokou úroveň a hladký průběh kurzu, přispěli k zvýšení potřebných profesionálních znalostí našich zaměstnanců a v neposlední řadě vzorně reprezentovali Váš úvar na veřejnosti. Dovolet mi proto, abych jménem svým i jménem celého vedení našeho podniku poděkoval Vám i Vaším výše uvedeným pracovníkům za odvedenou práci spojenou s přípravou a průběhem školení. Budeme se těšit na případnou další spolupráci.

Ředitel DLD LOM Praha s.p.
Ing. Miroslav KOMÁREK

v zastoupení Ing. Petr OBRAZ

LOM PRAHA s.p.
Tiskařská 8, 100 38 Praha 10
IČ: 00000515, DIČ: CZ00000515
Zapsán v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze oddíl ALX, vložka číslo 283

Tiskařská č. 100 38 Praha 10. Zapsán v obchodním rejstříku Městského soudu v Praze, oddíl ALX, vložka číslo 283. IČ: 00000515, DIČ: CZ00000515
Vyřizuje/ůvar: Tel./fax: E-mail:

UNIVERZITA OBRANY V BRNĚ

Ředitel Ústavu OPZHN

Vita Nejedlého, 682 01 Vyškov,
tel. 973452301, (voj. 452301), FAX: 9732330
e-mail: Dusan.Vicar@unob.cz

Ve Vyškově dne 4. listopadu 2008

Plukovník gšt. Ing. Jaromír ZÚNA, MSc.

Ředitel
Vojenské zařízení 1970
V Y Š K O V

Vážený pane plukovníku,

dovolet, abych Vám poděkoval za Vaši vstřícnost a ochotu při zabezpečení programu návštěvy pákistánské delegace u ÚOPZHN ve Vyškově.

Vyčlenění pplk. Ing. Ivana MRÁZE, Ph.D. obohatilo diskusi s představiteli pákistánských ozbrojených sil o problematiku neakreditovaného resortního vzdělávání v AČR.

Prosím, předejte mé poděkování i jmenovanému.

S pozdravem

plukovník prof. Ing. Dušan VIČAR, CSc.

OPAKOVÁNÍ AUTOŠKOLY – III.

Činnost řidiče na **světelné signály** semaforu si nemusíme moc připomínat. Jeden ale ano, a sice červené světlo „Stůj!“ a vpravo, těsně vedle něj, současně svítící „Doplňková zelená šipka“ směřující doprava. Kdo si myslí, že mu taková šipka umožňuje bez jakýchkoliv omezení odbočit doprava na červenou, ten je na velkém omylu. Před odbočením je totiž nutné dát přednost vozidlům ve volném směru, tam není provoz zastaven! Přitom navíc nesmí ohrozit ani omezit přecházení chodce. Naštěstí se v praxi s takovým řešením křižovatky téměř nepotkáme.

Občas se potřebujeme na silnici **otočit nebo couvat**. Zopakujeme si, že takové manévry neděláme v nepřehledné zatáčce a v její těsné blízkosti, za nepřehledným vrcholem stoupání a na něm. Otáčet se a couvat nesmíme na křižovatce s řízeným provozem a blízko ní, na přechodu pro chodce, na přejezdu pro cyklisty, v tunelu, na železničním přejezdu a v těsné blízkosti dvou posledně uvedených míst. V jednosměrné ulici se nesmíme otáčet, ale smíme couvat jen krátký úsek, abychom zaparkovali.

Zastavení znamená, že nestojíme s vozidlem déle než je nutné, tedy než z auta vystoupí babička, děti a pes nebo než složíme pytle cementu na chodník. Pokud stojíme i potom, mění se zastavení ve **stání**. Jestliže jen zastavíme, musí vedle nás zůstat 3 metry široký jízdní pruh. Pokud stojíme, musí to být dva takové pruhy, tedy celkem 6 metrů. Parkujeme-li vedle nějakého vozidla, podívejme se na jeho čelní sklo, není-li tam označení pro tělesně postižené. Pokud je, musí být náš boční odstup od tohoto auta nejméně 1,2 m. Od tramvajové koleje v době od 5 do 19 hodin, tedy přes den, musíme zachovat odstup 3,5 m. **Zastavit a stát** nesmíme v nepřehledné zatáčce, na vrcholu nepřehledného stoupání a v blízkosti těchto míst. Od hranice křižovatky musíme být vzdáleni minimálně 5 metrů, před přechodem pro chodce zachováme taktéž vzdálenost 5 metrů, za přechodem už můžeme

zastavit a stát těsně. Je-li na vozovce „Podélná čára souvislá“, musíme mít od ní při zastavení a stání boční odstup nejméně 3 metry. Není-li to možné, musíme mít od jejího začátku nebo konce podélný odstup nejméně 5 metrů. Od železničního přejezdu, podjezdu a tunelu zachováme odstup minimálně 15 metrů z obou stran. Nezastavujeme na přechodech pro chodce, a to ani tehdy, jsme-li nuceni zastavit vozidlo v koloně vozidel. Nezastavujeme a nestojíme na mostech, na zastávkách autobusů, trolejbusů a tramvajů. V oblíbě u některých strážníků jsou pokuty za zastavení a stání na silniční vegetaci. Na vyhrazeném parkovišti můžeme zastavit na 3 minuty, musíme však být připraveni parkoviště okamžitě uvolnit. Je-li ale toto parkoviště vyhrazeno pro tělesně postižené, tak na něj nesmíme vjet ani na vteřinu.

Vůbec nikdy nesmíme zastavit a stát (kromě parkovišť) na silnicích I. třídy mimo obec. Nezastavujeme na nich, například stopařkám, z nichž některé stejně ani svězt vlastně nechtějí. Na silnicích II. a III. třídy zastavit a stát mimo obec můžeme jen je-li perfektní viditelnost. Za snížené viditelnosti to udělat nesmíme.

Dále si probereme **železniční přejezdy**. Počínáme si na nich zvláště opatrně, hlavně na těch, které nemají závory ani světla. Pokud vozidlo na takovém přejezdu nabere lokomotiva, tlačí jej obvykle před sebou desítky až stovky metrů a trvá to dlouhé hrůzné vteřiny. Rozhodně je lepší přesvědčit se opravdu dobře, zda na takový přejezd, byť je to obyčejná „železniční vlečka“, můžeme vjet. A také – vjet na železniční přejezd v době, kdy už nebo ještě svítí červené světlo, kdy začaly klesat nebo ještě stoupají závory, to je hazard se životem nebo přinejmenším s obsahem peněženky.

R ů z n á náměstí a bloky bytových domů jsou často označeny jako **pěší či obytná zóna**.

V obytné a pěší zóně nejezdíme rychleji než dvacítkou. Musíme počítat s tím, že se nám zde motají po vozovce chodci a že v obytné zóně hrají děcka na silnici fotbal. Při vyjíždění z těchto zón na běžnou komunikaci musíme dát přednost v jízdě všem vozidlům na této komunikaci, nejen těm, co jedou zprava!

Dálnice. Na většině českých dálnic máme často jen dvě možnosti. První možností je pomalá jízda v pravém pruhu společně s kamiony. Musíme se však smířit s jejich povolenou osmdesátikilometrovou rychlostí, byť ve skutečnosti jezdí trochu rychleji. Tato možnost vyžaduje mít dostatek času a nespěchat, může to být i pohoda. Při této rychlosti je bezpečná vzdálenost mezi vozidly asi padesát metrů. Doporučuji vyhýbat se tomu, aby nás dva kamiony dostaly do stisku mezi sebe.

Druhou možností je jízda spojená s neustálým předjížděním kamionů a s neustálým uhybáním vozidlům, která jsou rychlejší než my navzdory tomu, že my dodržujeme maximální povolenou stotřicítku. Většina řidičů na dálnici spěchá, volí tedy druhou možnost, velmi náročnou na pozornost, odhad a rychlou reakci řidiče. Je na každém, co zvolí.

Jako jednu ze základních zásad bezpečné jízdy po dálnici je nutno považovat dodržování bezpečné „dvoutřeťinové“ vzdálenosti. Při stotřicítkce je to asi 72 metrů. Myslete, že se tato vzdálenost na dálnici dodržuje? Většinou jsou při této rychlosti vzdálenosti mezi vozidly i více než o polovinu kratší. Je to možné, ale pak to vyžaduje odpovídající reakci řidiče v době kratší než je jedna vteřina!

Co na závěr seriálu o provozu na silnicích?

Problémů, které by měl člověk za volantem umět řešit, je mnoho. Každý řidič by si měl občas oživit teoretické znalosti a přečíst si v zákoně o pravidlech provozu to, co potřebuje. Nejvíce ovšem záleží na skutečném provozu. Od řidiče se vyžaduje neustálé hodnocení dopravní situace, která se s každým metrem jízdy mění. Důležitá je schopnost řidiče předvídat a včas zjistit vznik kritických situací. U ostatních účastníků silničního provozu je vhodné předpokládat možnosti chybného a riskantního chování. Ten, kdo to dokáže, má největší naději na to, že se nepotká s nehodou.

Neustálé soustředění na řízení vozidla je velmi vyčerpávající. Ztrácí-li se naše soustředění, narůstá riziko nehody. Jízdu autem je tedy vhodné plánovat tak, abychom nespěchali, abychom měli dopředu vytvořený čas na odpočinek a obnovu sil. •

Text: Ing. Jaroslav Vocelka,
Ing. Milan Pazdera, oba IDV
Foto: www.mdcz.cz

V rámci prevence sociálně nežádoucích jevů navštívila příslušníky SOVZ Hradiště 1. prosince 2008 dietoložka a moderátorka oblíbeného hubnouchého pořadu TV Prima „Jste to, co jíte“ paní MUDr. Kateřina Cajthamlová.

Přednáška byla zaměřena na dodržování zdravého životního stylu. Přítomné seznámila s novými poznatky o tom, jak se můžeme skladbou stravy přiblížit naší ideální váze, jak pročistit organismus, jak efektivně posílit imunitu a předcházet civilizačním chorobám.

Padla zde řada dotazů, jak správně **volit a kombinovat** potraviny, aby nezatěžovaly organismus. Po ukončení přednášky poskytovala paní doktorka řadu soukromých rozhovorů a rad. •

*Tiskový mluvčí vojenské posádky Radošov
Bc. Stanislav Stebila*

POSÁDKA VYŠKOV – měsíčník příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie ve Vyškově, Víta Nejedlého 691, 682 03 Vyškov. Šéfredaktor: mjr. Ing. Pavel KOČVARA, mobil: 602 259 994, e-mail: KocvaraP@seznam.cz. Tisk: VydOd-OIT VeV – VA Vyškov. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Bronislava ŠEBELOVÁ. Foto na titulní straně: Olga KARAFFOVÁ. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Uzávěrka příštího čísla: 30. 1. 2009. Vaše názory a připomínky adresujte: posadka.vyskov@centrum.cz. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Tento výtisk neprošel jazykovou korekturou.

Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://intranet.ispovy.acr>.